

STAGE

STAGE

Az Európai Unió
Erasmus+ programjának
társfinanszírozásával

GIVING

HUNGARY

Profesionálna príručka na organizovanie interaktívneho divadelného podujatia

Divadlo je nepochybne súčasťou našej kultúry. Môžeme vymenovať množstvo diel určených pre javisko, ktoré sa považujú za piliere maďarského a svetového literárneho kánonu a ktoré (až na niekoľko výnimiek) sú vďaka svojim umeleckým vlastnostiam najlepšie prijímané na javisku. Okrem toho, že divadlo poskytuje kultúrne informácie, dokáže nás pobaviť, prinútiť premýšľať, ovplyvniť naše emócie a zohráva mimoriadne dôležitú úlohu vo vzdelávaní. Napriek tomu si čoraz ťažšie nachádza svoje publikum. Filmy a seriály sú oveľa pohodlnejšie, oveľa dynamickejšie vo svojom rozprávaní a od divákov očakávajú oveľa menej "spolupráce", pretože divadelné predstavenie od momentu, keď divák vstúpi, uzatvára s ním "zmluvu" o prijatí štylizácie, ktorú javisko ponúka. V minulosti mnohí ľudia, ktorí sa zaoberali týmto problémom, tvrdili, že divadlo to má obzvlášť ťažké ako osloviť mladých ľudí. Toto tvrdenie je, samozrejme, pravdivé, ale keďže tento problém nie je nový a v prípade mladých ľudí platil už v 90. rokoch 20. storočia, je ľahké si všimnúť, že veková skupina, ktorá v 90. rokoch nebola oslovená ako mladí ľudia, je dnes v strednom veku a tento problém sa v priebehu rokov stáva čoraz vážnejším.

Divadlo však ponúka zážitok "tu a teraz", ktorý nemôže poskytnúť žiadne iné médium rozprávania príbehov.

Neexistuje istý spôsob, ako zmeniť vzťah divákov, a najmä mladých ľudí, k divadlu, ale existujú pokusy (ako často v dejinách divadla), ktoré nepochádzajú primárne z kamenného divadla, ale skôr z alternatívnych, amatérskych divadelných komunit.

Jedným z nástrojov, ktorý pomáha divákovi viac sa zapojiť a stať sa súčasťou divadla, je **interakcia**.

Ak sa pokúsime toto slovo preložiť, zistíme, že poukazuje práve na možnosť, že divadlo môže byť pre svojich divákov viac ako film alebo seriál, pretože interakcia znamená *vzájomný vzťah, vzájomné pôsobenie*.

Divadelné predstavenie môže byť čiastočne alebo úplne interaktívne. O interakcii hovoríme vtedy, keď sa jeden alebo viacerí, prípadne všetci diváci stávajú aktívnymi aktérmi, dejotvornými silami počas predstavenia, ale aj vtedy, keď divák môže zostať pasívny, ale má jasne vymedzenú "úlohu" v príbehu, ale to, čo majú všetky divadelné interakcie spoločné, je, že búrajú štvrtú stenu (ktorá je medzi publikom a divákom a ktorá je v prípade klasického divadla nepreniknuteľná) a vstupujú tak do obojstrannej komunikácie s divákom.

Interakcia môže byť zdrojom zábavy, komédie a humoru (napr. účasť divákov na predstaveniach L'art pour L'art), emocionálnej účasti, môže nám dať na výber alebo sa jednoducho pýtať na náš názor v určitých situáciách.

O interakcii hovoríme vtedy, keď interakcia nie je (alebo nie je len) v predstavení alebo ako jeho súčasť, ale ako súčasť divadelného podujatia pozostávajúceho z viacerých programov, napríklad ako pred- alebo po- podujatie, ktoré môže byť užitočné v oblasti vzdelávania. Môže byť užitočná v dvoch smeroch: môže prilákať mladých ľudí do divadla a môže im tiež umožniť hlbšie pochopiť tému, ktorej sa divadlo venuje, či už ide o interpretáciu diela v rámci neformálnej hodiny literatúry, alebo o divadelné spracovanie sociálneho problému.

V nasledujúcom texte ukážeme, ako môže fungovať viacúrovňová interakcia, a to prostredníctvom opisu takéhoto vzdelávacieho divadelného podujatia.

Aby sme mohli hovoriť o organizácii takéhoto podujatia, musíme si najprv ujasniť jeho charakteristiku a ciele. V rámci projektu STAGE sme skúmali vplyv koronavírusu a pandémie na mladých ľudí na individuálnej a komunitnej úrovni. Po prezentácii sme zorganizovali následné interaktívne podujatie.

V interaktívnych divadelných programoch počas STAGE zohráva "vzdelávanie" učiteľov (alebo skôr pomoc/poradenstvo) rovnako dôležitú úlohu ako vzdelávanie študentov. Cieľom je vždy osloviť učiteľov, nadviazať s nimi dlhodobý kontakt, rozvíjať aktívny profesionálny vzťah priamo na mieste i po ňom. To je dôležité čiastočne pre prenos divadelnej pedagogickej metodiky používanej počas STAGE na učiteľov a čiastočne pre prenos všeobecne chápaného prístupu k divadelnej pedagogike.

Na to treba myslieť aj pri výbere účastníkov podujatia. Je dôležité, aby medzi zúčastnenými učiteľmi boli kolegovia, ktorí sú "odborne kompetentnejší" v oblasti dramatickej pedagogiky alebo divadelnej tvorby so žiakmi, ale aj menej skúsení učelia. Odborná diskusia medzi nimi sa začne s pomocou organizátorov a môže potom pokračovať v rámci ich vlastných inštitúcií. Týmto spôsobom pomôžu šíriť odborné názory a presadzovať ciele dramatickej výchovy. Z pohľadu STAGE zohráva pri výbere cieľovej skupiny učiteľov dôležitú úlohu aj to, do akej miery dokáže učiteľ podnietiť nadväzujúcu diskusiu o témach nastolených počas prednášok a udržať diskusiu medzi študentmi a študentmi a medzi učiteľmi a študentmi. Dôležitá je aj otvorenosť učiteľa z praxe, ktorý musí akceptovať, že vzhľadom na aktuálnosť a neustále zmeny v daných predmetoch je učenie obojsmerný proces, ktorý si vyžaduje otvorený postoj učiteľa.

Odporúča sa ponechať pozvaných študentov na pozvaných učiteľoch a poskytnúť im len užitočné názory a opýtať sa učiteľov na špecifiká skupiny. Takýmto užitočným aspektom by mohlo byť preskúmanie otvorenosti skupiny k citlivejším otázkam, ktoré vyplynuli z prezentácií a pod. Užitočné môže byť aj zorganizovanie skupiny, ktorá je v niektorých ohľadoch homogénna a v iných heterogénna. Je šťastné, ak je skupina homogénna z hľadiska veku, ale čím je skupina rôznorodejšia z hľadiska pohlavia, politiky, sociálnej a rasovej rozmanitosti, tým zaujímavejšia je diskusia o daných témach. V súvislosti so špecifikami skupiny je potrebné uvažovať o dynamike jednotlivých skupín. Patrí sem fungovanie hovorcov skupiny, uvedomovanie si vnútorných konfliktov a identifikácia a pochopenie spoločných skúseností a tragédií. Tieto informácie sú užitočné individuálne a v kontexte. Je dôležité nevyhýbať sa z toho vyplývajúcim citlivým a niekedy neprijemným situáciám, ale správne ich využívať. Podľa našich skúseností môže byť takouto situáciou (v kontexte predstavenia divadla KOD), keď niekoľko členov triedy alebo celá trieda utrpela stratu alebo tragédiu spojenú s epidémiou Covid-19. Žiaľ, v primárnom vzdelávaní je len málo príležitostí zaoberať sa takouto stratou v skupinovom kontexte, ale predstavenie a aktivity, ktoré po ňom nasledujú, poskytujú dobrú platformu. Vo všetkých interakciách, či už sú súčasťou predstavenia alebo v diskusii, ktorá po ňom/po ňom nasleduje, je dôležité, aby herec alebo účinkujúci, ktorý interakciu iniciuje, bol dostatočne citlivý a oslovil len tých, o ktorých si myslí, že sú jej otvorení. Nútený pokus o zapojenie môže vyvolať úzkosť a zanechať "ranu", ktorá je úplne opačná, než sa zamýšľa.

Väčšina administratívnych úloh spojených s organizáciou programov zahŕňa kontaktovanie učiteľov. To môže byť náročné z dôvodu veľkého pracovného zaťaženia učiteľov, ktorí často musia pracovať mimo vyučovacích hodín (t. j. mimo

prísne stanoveného pracovného času učiteľov) a musia vykonávať ďalšiu prípravu a následnú prácu. Okrem toho sa musí vtesnať do rovnako preťažených a preplnených životov a rozvrhov študentov. Takto je potrebné veľmi dobre zdôvodniť cieľovým učiteľom, ako im to pomôže v ich práci. Jedným z takýchto prípadov je, že počas programu sa výrazne zlepši kultúra debatovania detí. Okrem toho po zvládnutí odborného materiálu programu budú mať prostriedky na to, aby mohli divadelným spôsobom interpretovať a riešiť problémy v citlivých oblastiach nad rámec tém nastolených počas STAGE. Treba zdôrazniť, že v mnohých prípadoch stačí zdramatizovať alebo dramaticky spracovať morálne a sociálne otázky nastolené v povinnom čítaní, aby ožili a stali sa aktuálnymi. Uľahčuje to aj prácu učiteľa. Odborné podporné materiály poskytujú aj návod, ako správne uviesť tému, ako využiť divadelné nástroje na diskurz, vytvoriť bezpečný odstup medzi civilným študentom a študentom hrajúcim rolu a zároveň dosiahnuť, aby vyjadrenia boli čo najosobnejšie a najúprimnejšie.

Okrem živých podujatí sme v reakcii na epidémiu Covid-19 pripravili aj online program. To si čiastočne vyžadovalo menej práce a času zo strany pedagógov a čiastočne to určitým spôsobom oslovilo širšie publikum. Existuje tu niekoľko ciest, ktoré je potrebné preskúmať. Jednou z nich je, že prednášku si môžu deti pozrieť online a príslušné sedenie si môžu pozrieť online, ale samozrejme naživo. Tu je možnosť, aby sa účastníci zúčastnili "sami" zo svojich domovov, ale je to aj možnosť, aby sa účastníci prihlásili spoločne z miestnosti, čo uľahčuje a stimuluje komunikáciu v rámci skupiny. Aj keď táto možnosť má svoje výhody, stále sa oplatí, aj keď je to ťažké, zvoliť si živé podujatie, pretože zážitok je viac osobný a vzdialenosť je v tomto prípade ťažšie udržať.

Okrem toho, čiastočne kvôli kríze spojené s covid a čiastočne kvôli dosiahnutiu širokého záberu, si účastníci budú môcť pozrieť prezentáciu pôvodne vytvorenú pre projekt online a diskutovať o nej so svojím učiteľom alebo s odborníkmi zapojenými do projektu.

Ak je relácia naživo, musia sa zohľadniť technické parametre. Tvorcovia predstavenia musia mať presné znalosti o priestorových a technických požiadavkách. Tie by mali byť presne dohodnuté s inštitúciou, ktorá predstavenie organizuje. Ak ide o školu alebo komunitné centrum, organizácia by mala zohľadniť aj tie najmenšie detaily, ako je počet a veľkosť prístavných tribún. Ak sa predstavenie koná v priestore, ktorý využíva spoločnosť, tento faktor je zjednodušený, ale aj tak je potrebné zohľadniť potreby po predstavení. Takouto potrebou môže byť napríklad to, ak má účastník obmedzenú pohyblivosť alebo ak má niektorý člen skupiny alebo skupina ako celok osobitnú potrebu.

V počiatočnom štádiu predstavenia je vhodné posúdiť, či chcete celú produkciu cestovať, a ak áno, aby bola jednoduchá, aby jej technické parametre nebránili dostať sa do inštitúcie.

Trvanie predstavenia by malo byť tiež prispôsobené možnostiam a prevádzkovému plánu inštitúcie, ktorá podujatie organizuje. Napríklad v prípade školy by mala byť prispôsobená štyridsat'päťminútovej vyučovacej hodine. Tá sa môže rozložiť na viacero vyučovacích hodín, ale treba zohľadniť obvyklý čas prestávok pre detí.

Podobnou úlohou je aj zabezpečenie stravy (ak je stretnutie celodenné). Ak to zabezpečuje inštitúcia, často je potrebné sa s ňou vopred dohodnúť.

Pri pozývaní externých odborníkov by sa mala zohľadniť oblasť odbornosti potenciálneho odborníka, jeho skúsenosti s deťmi a jeho znalosti divadelných dielní. Nie je nevyhnutné, aby jeden odborník mal všetky tri oblasti, ale ak ich nemá, je dôležité, aby bolo sedenie navrhnuté tak, aby ho viedli viacerí ľudia a aby tieto oblasti pokrývali spoločne. Dobrým príkladom sú odborníci zapojení do divadla KOD. Jedným zo zapojených odborníkov je Dr. Gergő Villányi, internetový psychológ s rozsiahlymi skúsenosťami s plánovaním aj vedením sedení s deťmi a so špecializáciou na úzkosti a iné problémy vyplývajúce z výziev online sveta počas výluk spôsobené s pandemiou a ovplyvňujúce rôzne skupiny zamestnaných ľudí. Okrem toho sa na projekte podieľal aj Máté Farkas, ktorý má veľký prehľad o tvorbe dobrého divadelného spracovania sedení a podieľal sa na tvorbe inscenácie spoločnosti a okrem tvorby sedenia bol veľkou pomocou pri koordinácii práce hercov a odborníkov. To je nesmierne dôležité, pretože nám to dáva možnosť zapojiť hercov do postprodukčných sedení už vo fáze plánovania, čo výrazne pomáha aktivizovať mladých ľudí počas diskusií.

Existuje viacero metód spracovania videnej práce a rôzne metodiky si vyžadujú rôznu úroveň a kvalitu zapojenia odborníkov. O týchto metódach sa bude hovoriť neskôr, ale tu treba spomenúť, že aktívna účasť odborníkov sa počas zasadnutí nevyhnutne nevyžaduje, ale ich vedomosti musia byť prítomné.

Opis metodiky pracovných postupov použitých v projekte:

Existuje viac príležitostí na prácu na prednáškach a témach, ktoré z nich vyplývajú. To, ktorú z nich použijete, závisí najmä od času, ktorý máte k dispozícii, presného účelu stretnutia, veku a zloženia skupiny.

Ak je k dispozícii minimum času, spracovanie predstavenia sa vyčerpá v interaktívnej časti predstavenia, kde diváci, ktorí sa v tomto prípade stávajú aktívnou súčasťou predstavenia, môžu vyjadriť svoj názor a niekedy ovplyvniť jeho dianie, alebo aspoň zažiť ilúziu tejto ovplyvňujúcej moci. Na túto interakciu v projekte STAGE použili traja partneri tri rôzne metódy.

V predstavení "Anjeli zaspali" v divadle Code Theatre sa herec alebo postava vžila do úlohy diváka a pýtala sa ho na jeho názor na určitú tému. Najjednoduchším a najzreteľnejším spôsobom je, keď sa postava jasným spôsobom obráti na publikum. V tomto predstavení napríklad postava antropomorfizovaného psa, ktorého hrá herec, oslovuje divákov, vytvára rolu, v ktorej oni a len oni rozumejú, čo pes hovorí (majiteľ počuje len jeho štekot), herec robí z divákov bezprostredných „spolupáchatel'ov“, spoločné tajomstvo, a ukazuje, že potrebuje diváka ako jediného možného partnera na rozhovor. A divák sa automaticky snaží prispôbiť novozavedeným pravidlám. Ak použijeme túto metódu, musíme brať do úvahy, že v určitom veku majú deti tendenciu bojovať proti systému pravidiel, preto musíme dávať pozor, aby sa vedome a priamo nesnažili túto "hru" pokaziť. Môžeme to urobiť tak, že ich pred predstavením pripravíme na to, že v určitom momente sa budú musieť zapojiť. Pri tomto spôsobe interakcie divák nemusí nevyhnutne určovať priebeh udalostí, ale na herca kladie veľkú záťaž, pretože situácia je nenacvičená, nikdy nie je dvakrát rovnaká a v každej situácii musí situáciu vyriešiť sám a mimo postavy.

V prezentácii organizácie DigiQ "Generácia-Z" zvolili iný prístup. Ich hra je viac špecifickejšie. Ich materiál je štruktúrovaný ako predstavenie rozdelené do siedmich celkov, pričom každý celok predstavuje jednu problematickú oblasť prostredníctvom jednej postavy. Postavy na konci svojich scén prednášajú monológ. Pôvodne boli pre každú z postáv napísané tri monológy, z ktorých diváci hlasujú o tom, ktorý z nich má byť monológom kohosi. Ide o vnútorné monológy, takže divák môže vlastne rozhodnúť o vzťahu postavy k tomu, čo sa jej stalo. Hoci osud postáv už nie je na javisku viditeľný, diváci si ho automaticky predstavujú. Týmto spôsobom toto rozhodnutie vytvára ilúziu ovplyvnenia bez potreby divadelnej reakcie.

V predstavení súboru Gymnázia Ferenc Kőlcseyho "Proti vírusu: TE" sa uplatňuje tretia metóda. Tu sa v bode katarzie predstavenia udalosti zastavia a divák

si musí vybrať medzi dvoma spôsobmi riešenia hlavného konfliktu príbehu. Dve hlavné postavy zastavia tok udalostí a prelomením štvrtej steny oslovia divákov priamo a osobne. Pýtajú sa na ich názory a potom sa na ich základe rozhodujú. To si vyžaduje najviac divadelnej práce, čiastočne preto, že je potrebné vymyslieť niekoľko verzí udalostí, a čiastočne preto, že si to od zúčastnených hercov vyžaduje vysokú mieru improvizácie (t. j. vzdelania). Riziko je preto najväčšie, ale zároveň sa tu najviac zapája publikum a katarzia zážitku môže byť najsilnejšia.

Ak bude k dispozícii viac času, môžeme naplánovať pokračovanie prezentácie. To sa dá uskutočniť niekoľkými spôsobmi. Ak má učiteľ v pláne neskôr sa s deťmi porozprávať o tom, čo videli, môže byť cieľom prehĺbiť zážitok, aby bolo pre učiteľa ľahšie začať rozhovor. Najlepším spôsobom, ako to urobiť, je, aby sa herci a režisér zapojili do neformálnej diskusie s divákmi v rámci stretnutia s publikom.

Ak je cieľom stretnutia prehĺbiť a rozšíriť tému, môžete si vybrať z viacerých možností.

Jednou z nich je rozdelenie poslucháčov do skupín podľa toho, ktorý myšlienkový celok im bol najbližší, ktorý vyvolal najviac otázok alebo ktorý im bol najviac cudzí. Po niekoľkých úvodných otázkach, ktoré rozdelia publikum do týchto menších skupín, si každá skupina sadne samostatne s hercom. Tu herci tieto otázky ďalej rozoberajú.

Majú tu ťažkú úlohu, pretože musia kontrolovať rozhovor s tímom, ktorý sa práve vytvoril úplne sám. Musia byť pripravení na výrazné názorové rozdiely medzi členmi skupiny, na rozdiely v interpretačnej účinnosti systémov divadelných symbolov, na to, že účastníci budú v takejto situácii nervózni a rozhovor sa bude ťažšie rozbiehať, a tiež na to, že účastníci budú pasívni. Výhodou však môže byť, že herec môže ľahko vystúpiť zo vzťahu podriadený - nadriadený a komunikovať ako partner so skupinou, ktorá ho po tom, čo ho videla vystupovať na javisku, môže považovať za trochu dôvernejšieho ako profesionála, ktorý by odovzdával vedomosti frontálnym spôsobom.

Niekoľko úvodných otázok pre hercov, ktorí vedú tímy:

-Čo ste videli?

Tu ide o to, aby sa interpretácia dostala na rovnakú úroveň. Oplatí sa dať dokopy skupiny scén a potom interpretovať konkrétne udalosti. Položením tejto otázky bude mať tím spoločnú vedomostnú základňu.

- S čím ste nesúhlasili?

Je zrejmé, že to má podnietiť civilizovanú diskusiu. Často sa stáva, že medzi divákmi nie je jednotný názor, takže sa môžu hádať medzi sebou, ale nie je problém ani to, ak je publikum jednotné proti tvorcom. V takýchto prípadoch treba dbať na to, aby sa moderátor nesnažil partnerov v diskusii presvedčiť, ale aby dospel k spoločnému záveru.

-Čo sa vám zdalo na predstavení prehnané?

Tu sa zameriavame na skutočnosť, že divadlo často využíva zveličovanie v záujme divadelnej kondenzácie a dramaturgie. Je však dôležité mať na pamäti, že divák často ignoruje (alebo si neuvedomuje) faktory, ktoré profesionáli poznajú a využívajú. V dôsledku toho sa to, čo je dokonale realistické, môže často javiť ako preháňanie. Príkladom je psychické zrútenie počas covid-lockdownov. V predstavení divadla CODE má jedna z postáv, ktorá je v podstate hypochonder, obávajúci sa choroby, monológ o tom, ako sa mu od zavedenia bezpečnostných opatrení žije pohodlnejšie v každodennom živote. Z postavy však vyžaruje úzkosť, izolácia a pocit viny. Táto postava a jej emocionálny svet sa divákovi často zdá prehnaný, ale na konci rozhovoru si zvyčajne uvedomia, že jeho situácia a emocionálny svet nie sú až také z iného sveta.

V diskusii môže byť užitočné vžiť sa do perspektívy konajúceho diváka. Napríklad nepýtať sa "čo mala podľa vás postava X urobiť"? Ale "čo by ste urobili vy?".

Dôležité je diskutovať o obsahu predstavenia, nie o jeho estetickom hodnotení a klasifikácii. Samozrejme, tieto dve veci sú často neoddeliteľne prepojené a nie vždy sú hodnotné. Nemali by sme však dovoliť, aby sa v diskusii stratilo zameranie. Vyžaduje si to ústretový, otvorený, ale pevný postoj mediátora.

Najlepší prípad je, keď je pred predstavením čas na komunikáciu s publikom. V takom prípade nie je potrebné zásadne meniť zasadnutie po predstavení, ale mali by ste počítať s tým, že už máte do činenia s chápavejším publikom, takže môže klásť konkrétnejšie, kritickejšie a prenikavejšie otázky a vznášať zmysluplnejšie pripomienky.

Cieľom prednášky môže byť oboznámiť vás s formálnym jazykom používaným na prednáškach, a tak vám pomôcť bez problémov im porozumieť. Aj v tomto prípade je však dôležité sústrediť sa na tému a nie na formu. Vysvetľujte alebo sa venujte dramaturgickým a estetickým otázkam len do takej miery, aby bol čas na otázky týkajúce sa obsahu.

Okrem toho môže byť jeho cieľom ešte pred začiatkom predstavenia vytrhnúť žiaka - diváka z recepcného postoja unaveného frontálnym vyučovaním, aby si uvedomil, že sa od neho očakáva iný druh spolupráce ako v klasickej triede.

Ak teda zhrnieme možné aktivity z hľadiska časových možností:

- 1: v predstavení vám pomôžeme interaktívne spracovať to, čo ste videli
- 2: po prednáške diskutujeme o nastolených otázkach vo forme nejakej aktivity
- 3: máme vplyv na proces spracovania pred, počas a po predstavení

Druhým kritériom je formálna realizácia relácie. Z tohto hľadiska možno rozlišovať medzi frontálnym a okrúhlym stolom.

Hoci sa môže zdať, že frontálna metóda nemusí byť v takejto oblasti vhodná, často je potrebná len na vyrovnanie informačnej nevýhody účastníkov. Je tiež vhodné urobiť ju nejakým spôsobom hravou alebo interaktívnou, aby sa informácie lepšie vstrebávali. Osobnosť a spôsob podania môžu byť rovnako dôležité ako informácie, ktoré sa majú odovzdať.

Pri okrúhlom stole môže byť metódou jednoduchá, ale dobre zameraná diskusia, ale môžete použiť aj dramatické nástroje. To možno urobiť tak, že deti sa na celé sedenie alebo jeho časť vžijú do nejakej úlohy, buď ako postava z niektorého z predstavení, alebo v tematickom prostredí vytvorenom len pre toto sedenie.

Tieto stretnutia a podujatia budú zamerané na mentorov, ktorí sa zúčastnili na školení pre mentorov. Ich úloha je dôležitá aj pri technickom zabezpečení, pri tvorbe a realizácii. Ich odborná príprava im tiež umožňuje pedagogicky správne

viest' sedenia a podujatia prispôsobené rôznym vekovým skupinám, ako aj pomáhať učiteľom.

Na konci stretnutia je tiež vhodné požiadať divákov o spätnú väzbu o tom, ako sa cítili pri spracovaní stretnutí, či ich považovali za užitočné. Je to dôležitá spätná väzba nielen pre facilitátorov sedenia, ale aj pre študenta, aby mohol vyjadriť, čo zažil. Ak na to nie je čas alebo príležitosť, oplatí sa požiadať učiteľa o pomoc a dôležitá je aj spätná väzba od učiteľa.

Pokiaľ ide o organizované podujatia, je dôležité, aby boli riadne spravované. Je potrebné zaznamenávať údaje o účastníkoch kvôli presnej evidencii a najmä preto, aby bolo možné ľahko kontaktovať učiteľov pri organizovaní ďalšieho podujatia. Dôležité je nadviazať úzke profesionálne vzťahy s partnermi z radov učiteľov, pretože to zúčastneným učiteľom pomôže počas celého projektu. Tabuľka v dokumente bola použitá na zaznamenanie údajov o účastníkoch dní STAGE.

					
MultiplierEventSTAGE DAY		place:			
Participants:		date:			
<u>Name of the participant</u>	<u>E-mail address of the participant</u>	<u>Function</u>	<u>Organisation</u>	<u>Address of the organisation</u>	<u>Signature</u>